

Globálna kultúrna vojna, ktorú Západ musí vyhrať

John Horvat II.

18. júla 2022 ✝ *Spoločnosť*

Korunovácia Karola Veľkého

zdroj: wikimedia commons

Falošný a pravdivý Západ

Vojna na Ukrajine je viac než len nespravodlivá agresívna vojna zo strany Ruska. Je namierená aj proti Západu ako pojmu a geopolitickému bloku. Na obzore sa črtá globálna kultúrna vojna, ktorá hrozí, že všetko rozvráti a zničí.

Jadrom tohto kultúrneho boja sú dve predstavy o tom, čo znamená „Západ“ – jedna pravdivá a druhá falošná. Tieto dva modely spájajú liberálov a stavajú proti sebe konzervatívcov. Verejnosť je zmätená a nedokáže určiť, ktorú verziu treba brániť a ktorú odmietnuť.

Pojem kresťanstva

Tú pravú, autentickú verziu, by sme mohli nazvať „opravdivo kresťanský“ Západ a zodpovedá bloku národov, ktoré viedli svet vďaka svojmu spojeniu s európskou minulosťou a najmä s jej bohatou kresťanskou kultúrou. Tento Západ reprezentuje *Christianitas* a vzťahuje sa na všetky oblasti – aj v Novom svete –, ktoré mali túto metafyzickú a náboženskú víziu života.

Tento Západ vytvoril systémy práva, vzdelávania, logiky a morálky, ktoré podporujú ľudský pokrok a prosperitu. Jeho metafyzika je založená na prirodzenosti vecí a poznateľnej objektívnej pravde. Centrom tejto civilizácie je Boh, jeho zákon a Cirkev.

Moderná spoločnosť profituje zo zvyškov tejto kresťanskej civilizácie, ktoré ešte zostali, aj keď zavrhuje jeho vzdialené korene. Ak v dnešnej spoločnosti ešte existuje nejaký poriadok, je to preto, že v jej štruktúrach, zákonoch a inštitúciách možno stále nájsť stopy pravého kresťanského Západu.

Dnešná postmoderná sekulárna spoločnosť však tento model odmieta, ba „západný“ establišment a jemu zodpovedajúca dekadentná, odkresťančená kultúra ním doslova opovrhuje.

Západ pod vedením Davosu

Druhý pojem „Západu“ je čosi úplne iné. Túto definíciu používa ľavica aj pravica, aby útočili proti pravému kresťanskému Západu. Tento „Západ“ je spájaný s národmi, ktoré sú tak či onak spojené s Európou rozsiahlych hospodárskych a politických sieťach stelesňujúcich poriadok založený na pravidlách, ktorý podporuje liberalizmus ako politický systém modernity. Takýto „Západ“ by sme mohli nazvať „Západ vedený Davosom“.

Tento „Západ“ si v obrovskej miere požičiava zo sociálneho kapitálu a racionálnej infraštruktúry kresťanského Západu, hoci tento dlh nikdy nepriznáva. Trpí temnotou tzv. osvietenských mysliteľov, ktorí rozbili spoločenskú a morálnu jednotu pravého kresťanského Západu, keď presadzovali individualistický a materialistický svet. Tento „Západ“ však zároveň šíri svoju vlastnú sekulárnu dekadenciu, ktorá len urýchľuje jeho pád.

Ak je pravý kresťanský Západ dieťaťom, verzia vedená Davosom je vodou vo vaničke. V tomto prípade sa voda používa proti dieťaťu. Liberáli nenávidia hodnoty pravého kresťanského Západu a zároveň si užívajú všetky vymoženosti a pokrok, ktoré s ním súvisia. Konzervatívci odmietajú Západ vedený Davosom a snažia sa prežiť uprostred jeho morálnej skazenosti a bezbožného sekularizmu.

Zdá sa, že tento Západ vedený Davosom v období po studenej vojne všade triumfoval. Akoby všetko smerovalo k vytvoreniu jednej globálnej dediny, ktorej obyvateľstvo sa ženie za pôžitkami a ide mu len o uspokojovanie svojich vášní na akomsi festivale šialenej nespútanosti, bez uznania Boha. Jeho vyspelá technológia spája všetky veci okamžite a bez námahy.

Trieštenie Západu pod vedením Davosu

Tento triumf sa zdal byť istý, kým covid a potom Ukrajina situáciu ešte viac nedeštabilizovali. Konflikt na Ukrajine je namierený proti Západu vedeného Davosom a jeho rozsiahlym sieťam. Globálne siete, ktoré udržiavali hegemoniu Západu, sú teraz potrhané. Vojna na Ukrajine v priebehu niekoľkých mesiacov zničila globalizačné dielo jednej celej generácie.

Do tohto diela oddeľovania sú zapojené obe strany. Každá nová sankcia uvalená na Rusko sťažuje obnovu globalizovaného sveta. Každý nový krok Ruska hlbšie na územie Ukrajiny predstavuje rozbitie sveta na nové hegemonie, obchodné bloky, ideologické prúdy a neľahké partnerstvá. Konečným výsledkom bude nenapraviteľná izolácia Východu od Západu.

Západ ako geopolitická jednotka sa rozpadáva, čím sa otvára cesta k multipolárnemu svetu, o ktorom netušíme, aký bude. Mnohí na pravici vítajú tento vývoj ako vylievanie „špinavej vody“ z kultúrnej vane. Ľavičiari zároveň oslavujú zánik vplyvu „dieťaťa“, tzn. toho kresťanského Západu, ktorý ešte stále v spoločnosti udržiava určitý morálny poriadok.

Zničenie Pravého kresťanského Západu

Najdôležitejším cieľom vojny na Ukrajine je však Pravý kresťanský Západ. Rusko sa k tomuto Pravému kresťanskému Západu nikdy úplne nepripojilo. Je to národ vo východnej Európe, v ktorom už takmer tisícročie dominuje pravoslávie. Vychádzajúc z tejto minulosti sa euroázijské hnutie Vladimíra Putina snaží vytvoriť anti-západnú sieť krajín s podivnými ideológiami a tvrdými autokraciami. Rusko, Čína a ich

klientské štáty sa snažia nahradiť Pravý kresťanský Západ rámcom, ktorý recykluje staré omyly (mnohé z nich paradoxne západné) založené na nacionalizme, marxizme, gnosticizme a dokonca aj na mystických prvkoch. To, čo spája ruský panslavistický eurázianizmus (Alexandra Dugina) alebo Si Ťin-pchingovu „novú éru socializmu s čínskymi charakteristikami“, je ich militantný protizápadný a promarxistický charakter.

Ruskí ideológovia nenávidia stopy Pravého kresťanského Západu, ktoré ešte prežívajú v dnešných inštitúciách, pravidlách a systémoch. Ich terčom je najmä katolícka Cirkev a jej učenie, ktoré predstavuje výzvu stagnujúcemu pravoslávniu. Títo myslitelia odmietajú racionálny poriadok Západu a žijú v predstave primitívneho, mystického, kmeňového a komunitného Ruska.

Mnohí západní filozofi, z ktorých niektorí sa sami označujú za pohanov alebo okultistov, sa pridávajú k svojim ruským kolegom a obdivujú tento primitívny ruský ideál. Matthew Rose vo svojej knihe *A World After Liberalism: Philosophers of the Radical Right* z roku 2022 skúma myslenie piatich kľúčových osobností, ktoré ovplyvnili súčasnú diskusiu proti Západu: Oswalda Spenglera, Júliusa Evolu, Alaina de Benoista, Francisa Parkera Yockeyho a Samuela Francisa. Ich proruský postoj zahŕňa ostrú kritiku západného kresťanstva, ktoré podľa nich deformuje prirodzené impulzy a oslabuje spoločenské vzťahy.

A potom je tu svetová ľavica, ktorá nenávidí všetky prejavy Pravého kresťanského Západu, pretože naznačuje istú formu nadradenosti vo svete, ktorý by mal byť rovnostársky. Táto nenávisť je taká intenzívna, že prebudený (*woke*) establišment v súčasnosti vedie, dalo by sa to nazvať „občianskou vojnou proti všetkému a proti všetkým“, keď sa snaží zo západnej spoločnosti vyhladiť akékoľvek kresťanské hodnoty.

Na muške je vždy Západ

Dnešné Rusko teda odmieta obidva Západy, pravý aj falošný. Snaží sa zničiť rozsiahle siete falošného Západu riadeného Davosom v mylnom presvedčení, že keď ho pripraví o prosperitu, zničí Pravý kresťanský Západ. Rusko a Čína predstavujú výzvu týmto sieťam ako antidavoský Východ, ktorý spôsobí hospodársky chaos a zničí americkú hegemoniu. Rusko taktiež predkladá falošné ideológie, ktoré by mali nahradiť všetky stopy západnej kresťanskej civilizácie.

Ešte tragickejšie je, že západné národy sú nepriateľsky zamerané proti svojmu kresťanskému pôvodu. Vojná rozbíja jednotu jeho rozsiahlych sietí a dodávateľských reťazcov, ohrozených desaťročiami dôvery v komunistické obchodné dohody. Kultúrna vojna v rámci Pravého kresťanského Západu ho ťahá smerom k pohanskému, panteistickému, divoškému svetu, ktorý ničí modernú civilizáciu vylievajúc so špinavou vodou aj dieťa.

Začala sa teda globálna kultúrna vojna, v ktorej ide o budúcnosť Západu.

Aby Západ mohol v tejto vojne bojovať, nesmie odmietnuť racionálny poriadok, právny štát a objektívnu metafyziku, ktoré mu dávajú štruktúru a poriadok. Musí sa vzoprieť postmodernej deštrukcii logiky a podivným naratívom. Západ sa musí predovšetkým vrátiť k svojmu počiatku, ktorý sa nachádza v Bohu, jeho zákone a jeho svätej Cirkvi.

Tieto riešenia pripomínajú nevypočuté posolstvá, ktoré zjavila Panna Mária vo Fatime v roku 1917, keď na svetovej scéne explodovalo ruské nebezpečenstvo a ktoré sú dnes rovnako aktuálne ako boli vtedy.

Portál Christianitas.sk odporúča:

Kniha Plinia Corrêu de Oliveiru **Revolúcia a Kontrarevolúcia** bola po prvýkrát publikovaná ešte v apríli 1959, a po vyše šesťdesiatich rokoch a mnohých prekladoch do svetových jazykov ju má napokon k dispozícii aj slovenský čitateľ. Uvedená práca vychádza z pevného historického a filozofického predpokladu: z nevyhnutnosti dodržiavať Kristov zákon nielen jednotlivcami, ale aj štátmi a všetkými spoločenskými vrstvami.

V roku 1960 Plinio Corrêa de Oliveira založil Sociedade Brasileira de Defesa de Tradição, Família e Propriedade (Brazílska spoločnosť pre ochranu tradície, rodiny a vlastníctva) – organizáciu, ktorá sa neskôr rozšírila do mnohých krajín celého sveta pod názvom TFP (Tradition, Family, Property – Tradícia, rodina, vlastníctvo) a inšpirovala v mnohom aj katolíckych aktivistov na Slovensku, ktorí už od roku 2016 obhajujú kresťanské hodnoty.

Publikáciu si možno objednať na adrese: **<https://www.christianashop.sk/prof-plinio-oliveira-revolucia-a-kontrarevolucia/>**

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/globalna-kulturna-vojna-ktoru-zapad-musi-vyhrat/>